

Latvijas Nacionālās frontes

LAIKRAKSTS LATVIEŠU NĀCIJAS SIRDSPAZIŅAI

Iznāk kopš 2002. gada 2. maija

WWW.FRONTE.LV

IK MIRKLI IR CĪŅA STARP GAISMU UN TUMSU

Saruna ar kardinālu Jāni Pujatu

IZVĒLE IR JĀZDARA TAGAD!

DDD: Vērojot pasaulē notiekošo, šķiet, ka plaša starp labo un ļauno kļūst aizvien izteiktāka. Sliktais izpaužas līdz šim nebijušos apmēros. Vai cilvēce ir iecienīta Armagedonam,

Jānis Pujats: Tas, ka nāks Pastarā diena, ir jau teikts Evgēlijā, bet ir arī teikts, ka to stundu nezina neviena cilvēce. Taču patiesībā visiem ir jābūt gataviem. Un, ja cilvēki ir ticībā un gatavi, tad viņiem nav ko uztraukties. Arī Medžugorjes Dievmātes vēstījumos ir teikts, ka nav ko uztraukties, tikai

parādīsies, tad notikumi risināsies strauji, nebūs vairs laika neticīgajiem vai grēciniekiem atgriezties.

DDD: Vai jūs runājat par to, ka cilvēkiem jau tagad ir jāzina izvēle, lai tad, kad šī Zīme parādās, viņi jau sevī ir skaidri izvēlējušies starp labo un ļauno,

starp Gaismu un tumsu?
J.P.: Baznīca māca, ka cilvēkam ir jābūt vienmēr gatavam. Līdzko viņš ir pieņēmis ticību un seko Kristum, faktiski viņa dzīve jau ir pastāvīga cīņa.

DDD: Starp ko?

Turpinājums 4. lpp.

Athistratēģa Mihaela cīņai ar tumsu? Vai ir iespējams, ka līdz Kristus otrreizējai Atnākšanai situācija neuzlabosies – viss kļūs tikai sliktāks?

jādzīvo saskaņā ar Dieva Gribu – tad viss virzīsies uz labu. Bet ir arī teikts, ka Parādīšanās kalnā būs Zīme, ko neviena nevarēs nodzēst. Un, kad šī Zīme

TIEK CELTA BĀBELES TORŅA LATVIJAS PIEBŪVE

Kā jūs domājat, vai dzeguzēns, kurš ir izšķīlies cielaņās ligzdā, izpildot noteiktus kritērijus un identificējot sevi ar šo ligzdu, var kļūt par cielaņu? Ja to paredz likums, tad izrādās, ka var... Jau 2002. gadā Vaira Vīķe-Freiberga Inteligences konference "Latvija Eiropā" svinīgi paziņoja, ka ar jēdzienu "latvietis" ir jāsaprot ikviens Latvijas pilsonis, kurš identificē sevi ar Latviju. Nu ir aizritējušas divas septiņgades, un vajadzīga tiesību norma – grozījumi Vārda, uzvārda un tautības ieraksta maiņas likumā – jau tiek nopietni apvilāta Saeimā.

Protī, 26. maijā, otrajā lasījumā, deputātu vairākums atbalstīja A. Judina un L. Čigānes priekšlikumu, lai jebkurš, izpildot noteiktus kritērijus, varētu pārdēvēties par latvieti. Tātad Latvijas pilsoni bez latviskas izcelsmes, kuri vismaz 15 gadus dzīvo

Latvijā, protams valsts valodu un jūtas piederīgi latviešu kultūrai, drīkstēs mainīt savu līdzšinējo tautības reģistrāciju pret ierakstu "latvietis". Tik vienkārši.

Čigānes-Judina priekšlikums paredz noteikt, ka cilvēks, kuram nav latviskas izcelsmes, var kļūt par latvieti. Piemēram, mamma ir okupācijas laikā iebraukusi krievietē, tēvs ir Krievijas ebrejs un arī neviena no tālākiem senčiem nav latvietis, tomēr – izpildot noteiktus kritērijus (15 gadus dzīvo Latvijā, ir saņēmis Latvijas pilsonību, augstākajā pakāpē prot latviešu valodu un paziņo, ka ir piederīgs latviešu kultūrai) – šāda persona varēs kļūt par etnisko latvieti. Par latvieti – tātad baltu tautas pārstāvi – bez sarežģījumiem varēs pārtapt arī, piemēram, divu kunamu tautas piederīgo pēcnācējs, kurš ar tā saucamajām bēgļu kvotām ir ieceļojis Latvijā, ja vien

viņš pacenties izpildīt likumā noteiktās prasības. Tā teikt, mūsu tautai tiek gatavota ilgtspējīga attīstība Bābeles tornī...

Feisbukā Saeimas deputāts Jānis Dombrava rakstā: "Tas ir murgs, kurš nonivelē izpratni par to, kurš ir piederīgs latviešu tautai. Ja vien 3. lasījumā netiks veikti grozījumi, tad turpmāk jebkurš iebraucējs, kurš izpildīs noteiktus kritērijus, varēs kļūt par latvieti."

Ar skumjām jāpiebilst, ka ne tāds vien brīnumus visai tuvā nākotnē varētu

sagaidīt. Ja Saeima ratificēs bēdīgi slaveno Stambulas konvenciju, jebkurš vīrietis, ja vien viņš sajūties un uzvedies kā sievietē, ar likuma spēku būs jāgoda par sievieti, nevis par slimu cilvēku. Gluži tāpat sievietē ar laiku drīkstēs juridiski pārtapt par vīrieti...

Vai Saeimas deputātiem, kuru rokas stiepjas pēc balsojuma pogām, vismaz pēdējā brīdī uzdzirkstīs veselais saprāts un atbildības sajūta?

Sagatavoja
Līga Muzikante

Rūdolfa Šorno ilustrācija

Gaišus vasaras Saulgriežus!

Līgo!

Līgo baltās madariņās
Šūpodamās smaržu vilnī,
Zilu ziedu zelta skarām
Visa pļava šonakt pilna.

Līgo guldzēdama upe,
Satinusies miglas vālā.
Līgo vientuļs vecais akmens,
Dusot kalmēs krasta malā.

Līgo kupla liepa dārzā,
Aizaugušas takas galā.
Sirmais ozols zaru rokām
Gudras zintis šonakt dala.

Līgo saulē sasilusi
Baltā Tēvuzemes smiltis. –
Lielas pēdas, mazas pēdas;
Visam pāri gaismas tilts.

Latvijas Nacionālās frontes laikraksta
darbiniekiem un lasītājiem sveiciens
Latviešu tautas Līgo svētkos!

V.M. Jēkabsone

Jūsu laikraksta ilggadējā lasītāja

Šajā numurā lasiet!

KĀRTĒJAIS
ANTILATVISKAIS
BALSOJUMS!

2. lpp.

LATVIJAS
EKONOMIKA
UN OKUPĀCIJA

6. lpp.

BAISI

Ir baisi vērot dzīres mēra laikā,
Un atbaidoši tumsā smieklī skan.
Bet pūlis nemana šo postu vaiģā,
Kad iznicības zieds pie sliekšņa tvaņ.

Un nožēlojamā šai balagānā,
Kur dailes dārza ziedus sabradā,
Slikt cilvēks šovu trakulības bārā
Ar maldu kausu māņu pavadā.

Bet cauri tumsonības farsa baismai,
Kur gara nabadzība liksmot trauc.
Smalks pavediens vij ceļu preti Gaismai,
Un zvaniņš dzirds Jaunai Ausmai sauc.

Redz redzīgais, un sadzird garā modrais –
Šīs zīmes gājējam, kas ceļu lauz.
Kaut cauri haosam, kaut plosās negaiss –
Nāk Jaunais Laikmets, Gaitu Jaunu pauz.

Steidzite

PAR TIESĪBĀM
ĀRSTĒTIES

Jānis Miezītis

Publicists

Uzskatu, ka Ministru kabineta noteikumos Nr. 416 "Zāļu izplatīšanas un kvalitātes kontroles kārtība" iestrādātais aizliegums no š. g. 1. marta Latvijas iedzīvotājiem saņemt viņu personīgajai lietošanai internetā pasūtītās un nopirktās zāles no trešajām valstīm ir visurpārkāps, kas pārkāpj Eiropas Savienības tiesiskās sistēmas, jo šādām aizliegumam nav nekāda saprātīga izskaidrojuma.

Aizbildināšanās ar to, ka tādejādi Latvijas valsts cīnās par zāļu kvalitāti, neiztur nekādu kritiku. It īpaši, ja ņemam vērā jēdzienu "trešās valstis" skaidrojumu šo pašu Ministru kabineta noteikumu 2. panta 2.5. punktā, kur apgalvots, ka par trešajām valstīm turpmāk šajos noteikumos tiek sauktas visas tās valstis, kuras "nav Eiropas Savienības un Eiropas ekonomiskās zonas valstis".

Tātad, ja aizliegums saņemt zāļu sūtījumus no trešajām valstīm, kā to apgalvo Veselības ministrija, ir pieņemts rūpēs par zāļu kvalitāti, tad tas nozīmē, ka šī normatīvā akta izstrādātāji un pieņēmēji apšaubā zāļu ražošanas un izplatīšanas kvalitāti visā pasaulē, izņemot Eiropas Savienību, – arī tādās industriālās attīstītās valstīs kā Ķīna, Japāna, ASV, Kanāda, Indija u.c.

Manuprāt, šāds viedoklis ir vienkārši absurds. Dāļ valstis Eiropas Savienībā piederīgajās un pārējās jeb trešajās valstīs un pēc šī daļuma ieviest nepamatojus aizliegumus un ierobežojumus, nozīmē pēc Padomju Savienības parauga veidot

"dzelzs priekškaru" starp Eiropas Savienību un pārējo pasauli. Vai tāds bija mērķis Latvijas neatkarības atjaunošanai?!

Arī apgalvojums, ka cilvēks, pasūtīt internetā zāles no trešajām valstīm, varētu saņemt zāļu viltojumus, ir tikai pieņēmums, ko nevar izmantot kā argumentu vispārējam zāļu sūtījumu aizliegumam. Tad jau tikpat labi pieņēmums, ka starp bēgļiem no Āfrikas, kas dodas uz Eiropu, varētu būt teroristi, vajadzētu kalpot par argumentu bēgļu uzņemšanas vispārējam aizliegumam. Bet pieņēmums, ka pasta sūtījums varētu tikt pārsūtīts kaut kas bīstams vai kaitīgs (vēstulbumbas), būtu jāklūst par argumentu vispārējai pasta pakalpojumu aizliegšanai.

Ja mēs dzīvojam brīvā un tiesiskā valstī, tad cilvēkam ir tiesības izvēlēties, kur un kādā veidā iegādāties sev vajadzīgās zāles, un, izvēloties zāļu iegādes veidu, cilvēks pats arī uzņemas ar to saistītos riskus un atbildību.

Vēl ir jāņem vērā, ka mūsu valsts līdzekļu trūkuma un nesakārtotas medicīniskās aprūpes sistēmas dēļ nevar nodrošināt saviem iedzīvotājiem normāli pieejamu veselības aprūpi un ārstēšanu. Šādā situācijā aizliegums iedzīvotājiem par saviem līdzekļiem personīgām vajadzībām pasūtīt un iegādāties zāles (kas nav ne narkotiskās, ne psihotropās vielas) no trešajām valstīm ne vien ievērojami pasliktina iedzīvotāju iespējas ārstēties, bet ir arī klaji necilvēcis. Un šī aizlieguma pamatojumu ar rūpēm par cilvēku veselību nevar nosaukt nekā citādi kā par cinisku liekulību.

Sevišķi sāpīgi tas šobrīd skar visus tos C hepatīta slimniekus, kuriem valsts finansētā ārstēšana vēl joprojām nav pieejama un arī aptieku tiklā pasūtīt par vairākiem desmitiem tūkstošu eiro viņu dzīvībai un veselībai svarīgās zāles līdzekļu trūkuma dēļ nav iespējams.

KĀRTĒJAIS ANTILATVISKAIS
BALSOJUMS!

9. jūnijā Saeima pēc prezidenta Vējoņa iniciatīvas, otrreiz caurskatot grozījumus Imigrācijas likumā, noteica, ka ārzemniekam, kurš pirmo reizi atjauno termiņuzturēšanās atļauju saistībā ar nekustamā īpašuma iegādi un ieguldījumiem banku subordinētajā kapitālā, valsts budžetā **nebūs** jāiemaksā pieci tūkstoši eiro. Šis atbrīvojums gan attieksies tikai uz tiem uzturēšanās atļauju ieguvējiem, kas tās saņēmuši pirms 2014. gada 1. septembra, kad spēkā stājās patlaban likumā noteiktais ieguldījumu sliekšnis, kas ir 250 tūkstoši eiro. Bet, pieprasot uzturēšanās atļaujas otrreizēju pagarināšanu, iemaksa būs jāveic. Tāpat nosacījumu par iemaksu nolēma nepiemērot tiem ārzemniekiem, kuri atkārtoti pieprasa uzturēšanās atļauju saistībā ar ieguldījumiem kapitālsabiedrībās un saistībā ar valsts vērtspapīru pirkšanu.

Likuma grozījumi arī paredz, ka termiņuzturēšanās atļauju izsniegšanu uz noteiktu laiku varēs apturēt trešās valsts pilsoņiem saistībā ar viņu daudzumu mūsu valstī un to ietekmi uz nacionālo drošību vai ekonomisko attīstību. Tāpat ieviests izmaiņas termiņuzturēšanās atļauju izsniegšanas nosacījumus ārvalstu investoriem, kuri iegulda kapitālsabiedrībās vai pērk nekustamos īpašumus.

Likuma grozījumi stāties spēkā 1. jūlijā.

Humanitārā palīdzība
Krievijas investoriem

Pirms Imigrācijas likuma grozījumu pieņemšanas savu viedokli izteica Saeimas deputāts **Edvīns Šnore**. *Diemžēl viņa kolēģu vairākums šos argumentus nesadzirdēja un kārtējo reizi pieņēma likuma normas, kas nav latviešu un Latvijas intereses.*

Lūk, ko pirms Saeimas balsojuma par grozījumiem Imigrācijas likumā rakstīja deputāts Edvīns Šnore:

Kad termiņuzturēšanās atļaujas (TUA) nopirkušie krievi "investori" nesenzināja, ka viņiem būs jāmaksā Latvijai EUR 5000, lai atjaunotu savu TUA, sacēlas vesela sašutuma vētra. Izrādījās, ka ieguldītājiem, kurus Latvija bija piesaistījusi ekonomikas

sildīšanai, naudas vairs neesot. Vīni, izrādās, esot pārdevuši visu pēdējo. Ja Latvijā tagad prasītos no viņiem 5000 eiro, varot sanākt tiesu darbi Eiropas Cilvēktiesību tiesā.

Šādu vēstuli krievu ieguldītāji, kas apvienojušies organizācijā "Jaunie latvieši", nosūtīja Saeimas deputātiem. To plaši atspoguļoja vietējie krievu mediji un TV3 raidījums "Nekā personīgā", kura vadītājs secināja: "Šī ir pirmā reize, kad no Krievijas atbēgušie atklāja, ka grib iesaistīties Latvijas sabiedriskajā dzīvē, tomēr mūsu politiķi viņu pieredzi un zināšanas negrib izmantot." Gandrīz vai radās iespaids, ka runa ir par palīdzību bēgļiem, nevis par investīciju programmu, saskaņā ar kuru, atgādināsim vēlreiz, šie laudis Latvijā ieradās.

Nav arī skaids, ka tieši pretenzijas iesniedzēji plānoja "iesaistīties Latvijas sabiedriskajā dzīvē", jo paši vēstules parakstītāji telefon sarunā man atklāja, ka latviski viņi nerunā, neskatoties uz 3-5 gadu ilgo dzīvošanu mūsu valstī, un

organizāciju "Jaunie latvieši" nodibinājuši tikai tagad, lai varētu organizēti protestēt pret 5000 eiro iemaksas prasīšanu.

Varētu, protams, pasmaidīt par šādu materiāli stimulētu latviskās dzīves pēkšņu parādīšanos, ja vien Saeimas Aizsardzības, iekšlietu un korupcijas novēršanas komisija nebūtu krievu ieguldītāju lūgumu apmierinājusi ("Vienotībai", SC un Reģionu apvienībai balsojot par; NA balsojot pret). Komisija lēma, ka 5000 eiro ir jāsaņem prasīt tikai pēc 2020. gada, bet ne uzreiz. Gala lēmumu 9. jūnijā pieņēms [pieņēma] Saeima. Ja tā atspīrinās [apstiprināja] komisijas pozīciju, un pašreiz izskatās, ka tieši tā arī būs, jo "Vienotība" to atbalsta, Latvijas budžetam garām aizies aptuveni 5 miljoni eiro.

Absolūti nemotivēta dāvana krievu ieguldītājiem. Neko tamlīdzīgu nav prasijs arī Valsts prezidents. Tieši otrādi, kad viņš atgriezās Saeimā atpakaļ Imigrācijas likumu, Saeimas Juridiskais birojs izstrādāja priekšlikumus, kuros atbilstīgi pieeju, ka 5000 eiro ir jāpasa visiem, kas grib atjaunot TUA, arī tiem tūkstošiem, kas to darīs jau tuvākajā laikā. Arī tiesiskās palāības princips netiek pārkāpts, prasot 5000 eiro iemaksu, – uz to norāda

gan Saeimas Juridiskais birojs, gan prezidenta juristi, gan "Vienotības" kolēģi to kuluāros atzīst.

Tātad nav faktiski nekādu argumentu, lai šo normu neattiecinātu uz visiem, kas iegādājās TUA pret nekustamo īpašumu, un lai to nedarītu tūlīt, tādejādi nodrošinot miljoniem lielus ienākumus valsts budžetā.

TUA tirgošanas programma nav nekāda sociālā palīdzība. Tā ir investīciju programma, lai nestu valstij naudā! Pirms sniegt humanitāro palīdzību nabaga krievu investoriem, kas dzimtenē esot it kā visu pārdevuši, aicinā paturēt prātā, ka tūkstošiem mūsu tautiešu patiešām visu ir pārdevuši un, nabadzības dzīti, devuši prom. Varbūt par viņiem vajadzētu padomāt pirmām kārtām, kā arī par tām latviešu ģimenēm, kas gaida un cer uz pirmā mājokļa programmu, kuru finansē no TUA tirgošanas un kurai tieši pietrūkst minētie miljoni. No kā ņemsim šo naudu? No ārvalstu investoriem vai no saviem tautiešiem? To izlems [izlēma] Saeima 9. jūnijā.

Edvīns Šnore
Saeimas deputāts,
Aizsardzības, iekšlietu un korupcijas novēršanas komisijas loceklis

Latvija kā drošības caurums?

Pēc likuma grozījumu pieņemšanas Nacionālās apvienības deputāti vērsās Iekšlietu ministrijā ar aicinājumu nepagarināt termiņuzturēšanās atļaujas tiem ārvalstu pilsoņiem, kuri izmanto Latvijas valsts viesmīlību, lai publiski nomelnotu Latviju un jauktos tās iekšpolitikā.

Deputāti vērs iekšlietu ministru uzmanību uz nesenaņiem naidpilnājiem izteikumiem par mūsu valsti, kuru autore ir Jelena Lukjanova – Krievijas juriste, bijusi Zjuzanova vadītās Krievijas komunistiskās partijas aktiviste, CK

kandidāte, kas saņēmusi termiņuzturēšanās atļauju Latvijā. Intervijā LR4 J. Lukjanova puda, ka Latvijā latviešu ārsts atsakās pieņemt krievvalodīgus pacientus un ka Latvijas valdība sarunājoties tikai ar 60% savu iedzīvotāju. J. Lukjanova arī publiski ir norādījusi, ka Latvijā, līdzīgi kā Ungārijā un Polijā, esot sākusī pieņemšanas likumus, kas esot pretrunā starptautisko tiesību principiem.

Nacionālās apvienības valdes loceklis Edvīns Šnore akcentē: "Šādas apmelojumus par mūsu valsti parasti izplata Kremļa. Šāda retorika ir uzskatāma par hibrīdkara elementu ar mērķi diskreditēt Latviju, kas ir klajā pretrunā ar Latvijas nacionālajām interesēm." J. Lukjanovas gadījumā arī uzskatāmi parādās, cik absurdi ir izēlot termiņuzturēšanās atļauju ieguvējus Latvijā kā Putina režīma bēgļus, kuri mīl un ciena mūsu valsti, – norāda Šnore.

Nacionālā apvienība aicina iekšlietu ministru rīkoties, lai termiņuzturēšanās atļauju izsniegšanas programma tiktu atbilstoši kontrolēta un Latvija neklūtu par drošības caurumu, pa kuru Eiropas Savienībā un NATO iekļūst Kremļa ietekmes agenti.

Sagatavoja Liene Apine

Karikatūras autors: Edgars Šmits

Pasauli paverdzina "GENDERISMA" spoks

Stambulas konvencija ir pirmais starptautiskais līgums, kurā jau ir ietverta "gender" jeb "genderisma" definīcija sociālās teorijas izpratnē, – tās 3. pants paskaidro, ka ar terminu "dzimums" (*gender*) tiek saprasts nevis cilvēka bioloģiskais dzimums, bet sociālās lomas, uzvedība, nodarbošanās un īpašības, ko konkrētā sabiedrība uzskata par atbilstošām sievietēm un vīriešiem. Konvencija uzliek valstīm par pienākumu atteikties no diskriminācijas ne tikai uz bioloģiskā dzimuma pamata, bet arī uz gēndera jeb "gender" pamata.

Gabrielas Kubi (Gabriel Kubu) – vācu rakstniece, socioloģe un genderiskās ideoloģijas pretiniece – rakstī "Genderisma problemātikas aktualizācija – slepenā revolūcija" ("Gender Mainstreaming – The Secret Revolution") tapis jau 2008. gadā, taču šodien tas kļuvis vēl aktuālāks, jo tiek runāts par procesu, kas kļūst aizvien pamanāmāks, – par vīriešu un sieviešu identitātes sagraušanu ar mērķi īstenot antropoloģisko revolūciju, kas noved pie nopietnām ontoloģiskām un sociālām sekām. Ne tik senie notikumi Spānijā, kad 15–16 gadiņi zēni ar tiesas lēmumu saņēma tiesības veikt dzimuma maiņas operāciju, – tās ir satraucošas šādas revolūcijas pazīmes. Tā barojas no visas relativisma "kultūras" un jebkuras identitātes iznīcināšanas. Zēnu sieviešušanu un meiteņu vīriešušanu atbalsta ideoloģija, kas apgalvo, it kā dzimums nav nekas vairāk par konstrukciju, ar kuru var izpriekoties pēc saviem ieskatiem. Šajā slimīgajā augsnē pēdējā laikā attīstās transseksualisms un dzimuma maiņas mode – īpaši Rietumu jauniešu vidū. Cik pasargāti ir latviešu jauniešu prāti?

Genderisma problemātikas aktualizācija – SLEPENĀ REVOLŪCIJA

Gabriela Kubi

Rakstniece, socioloģe
Vācijā

Bēdas tiem, kas ļaunu sauc par labu un labu par ļaunu, kas tumsību tur par gaismu un gaismu par tumsību, kas rūgtu dēvi par saldu un saldu par rūgtu!

(Jesajas 5:20)

Pasauli paverdzina spoks – "genderisma" spoks. Gandrīz nevienam nav zināma šī jēdziena nozīme, kaut arī tas jau ir pakļāvis daudzus prātus un liela mēra ietekmējis nacionālos un starptautiskos institūtus. Genderisma ideoloģija plāno izveidot jaunu cilvēku, kurš no visu pārējo brīvību vidus varēs arī brīvi izvēlēties personisko dzimumu un seksuālo orientāciju, tas ir, būs apveltīts ar tiesībām pēc savas patikas izvēlēties, vai nu viņam vai viņai būs par vīrieti, vai sievieti, kļūt par heteroseksuāli, homoseksuāli, lesbietu, biseksuāli vai transseksuāli (LHBT). Šāds brīvības un seksualitātes uzskats ar ANO, ES un vairuma Eiropas valstu valdību atļauju borēs bērnu prātos jau no bērnudārza vecuma.

Jau kopš 1999. gada genderisma problēmas aktualizācija ir kļuvusi par galveno principu (*Leitprinzip*) Vācijas valdībā un par katru valdības ministra uzdevumu (*Querschnittsaufgabe*). Zinātnes ministrijas

riskā pieeja rupji pārkāpj un ignorē neiroloģisko, medicīnisko, psiholoģisko un socioloģisko pētījumu rezultātus, kuri izceļ vīriešu un sieviešu identitāšu atšķirības ar katru no dzimstiem raksturīgo smadzeņu struktūru, hormonu līdzsvaru, psihes struktūru un sociālo uzvedību.

Vispasaules konference par sievietes stāvokli (Pekina, 1995. gads)

Lūzuma punktu par "genderiskās perspektīvas" tālākvirzīšanu veica nevalstisko organizāciju feministes un lesbietes Vispasaules konference par sievietes stāvokli, kas notika 1995. gadā Pekinā. Viņas ziņāja, ka sociālās pārmaiņas nevar realizēt, nemainot vārdu krājumu (leksikonu). Un viņām oficiālos dokumentos izdevās apmainīt vārdu "dzimums" ("sex") pret vārdu "dzimte" ("gender") – apbrīnojams stratēģiskais aprēķins.

"Ģimenes koalīcija" ("Family Coalition") mēģināja cīnīties preti, bet neveiksmīgi. Tā protestēja pret konferences kopsavilkuma dokumentu: "Pekinas darbību platforma" ir tiešs uzbrukums lielākās daļas pasaules iedzīvotāju vērtībām, kultūrai, tradīcijām un reliģiskajai pārliecībai – gan to, kuri mit tikai attīstības stadijā esošajās, gan rūpnieciski attīstītajās valstīs... Šajā dokumentā trūkst cēlas pret cilvēka vērtību, tas ir mērķēts uz to, lai sagrautu ģimeni, ignorē laulību, padara nevērtīgu mātes instinkta svarīgumu, veicina vilinošas seksuālas izdarības, jucekliks dzimumdzīvi un tās izplatību pusaudžu vidū.

"Pekinas darbību platforma" vēlāk tika pārveidota par likumu. Drīz pēc Amsterdamas līguma (1999. g.) un ES Nicas hartas par pamattiesībām (2000. g.) genderiskās dimensijas aktualizāšana kļuva par obligātu prasību, kuru stiprināja kolosāli finansu resursi. Aborts automātiski tiek iekļauts globālajā dienas notikumu apskatā, lai aktualizētu genderisko dimensiju. Būdam pilnīgi vienaldzīga pret notiekošajām epohāla rakstura demogrāfijas pārmaiņām, Eiropas Padomes Parlamentārā asambleja 2008. gada 16. aprīlī nolēma, ka 47 dalībvalstīs *de jure* un *de facto* ir jāpastāv tiesībām uz abortu.

KULTŪRAS REVOLŪCIJA

Vācijas universitātēs šobrīd pastāv 29 genderisko pētījumu institūti – ātri plaukstošs tirgus, kas ievērojami aug. Genderiskās dimensijas izpēti ir ļābi noregulēta humanitārajās katedrās un arī izplatās uz pierobežas sfēru. Mērķis – "patriarhālā un heteronormatīvā" izglītības saturā likvidēšana. Studenti apgalvo, ka "genderiskās

perspektīvas" apguve ir kļuvusi nozīmīga ar to, lai varētu veiksmīgi nokārtot eksāmenus un izveidot karjeru. Izņemot akadēmiskos institūtus, pastāv arī neskaitāmi daudz (jūris) konsultāciju, kā arī atsevišķu valstu vai ES finansētas un gatavas izplatīt genderisko ideoloģiju visāda veida organizācijās.

Vācijā politiskās kontroles centrs ir Federālā ģimenes, senioru, sieviešu un jaunatnes lietu ministrija ar Starpresoru darba grupu genderiskās dimensijas aktualizēšanai un Berlīnes Humbolta universitātes Starpdisciplinārais genderisko pētījumu centru, kuru finansē ministrija. Tā kā nav viegli mainīt pieaugušo cilvēku domāšanu par seksualitātes formām, kuras vēl pavisam nesen atbalstīja likums un sabiedrība, tad galveno triecienu šī kultūras revolūcija raida uz jaunajām paaudzēm – bērniem un pusaudžiem.

DAŽI PĒDĒJIE PIEMĒRI

2008. gadā Brazīlija oficiāli ieviesa vispārīgizglītības skolās 1.–9. klasei priekšmetu "seksuālā daudzveidība". Prezidents-socialists Luiss Lula da Silva pasludināja "homofobiju" par "visizvirtuāko slimību, kas jebkad ir skārusi cilvēcisko prātu".

Viņē bērnu aprūpes asociācija "Fun & Care" ("Jautrība un aprūpe") vada bērniem "audzināšanas nodarības jūtīguma paaugstināšanai pret genderisko dimensiju" un māca tiem "valodu, kas atbilst genderiskajai dimensijai". Zēni mācību stundās saņem grozus ar kosmētiku un princesu tērpiem, bet meitenes tiek stimulētas blausitēs un pielietot fizisko spēku.

Berlīnē organizācija "Dissens e.V.", kas dibināta 1989. gadā, ir apņēmies attīstīt "genderisko demokrātiju" – galvenokārt mērķtiecīgas zēnu vīrišķās identitātes iznīcināšanas ceļā.

Pēc dažiem seksuāla rakstura starpajumiem, kad vieni bērni uzmacās citiem kādā Bavārijas bērnudārzā, galvenais katoļu starptautiskās labdarības organizācijas "Caritas" pārstāvis informēja norūpēšos vecākus par to, ka bērniem ir tiesības uz seksualitāti, masturbāciju, kā arī "paspēlētības dakters". Mēģināt veikt dzimumaktu – tā esot normāla lieta, un tam ir jābūt atļautam.

"Bundeszentrale für gesundheitliche Aufklärung" (Federālais veselīgas izglītības centrs), kas atrodas VFR Ģimenes lietu ministrijas pakļautībā, izsūtīja vecākiem 650 000 brošūru "Bērnu seksuālo audzināšanas cēlvedis", kurā viņiem piedāvāja seksuāli stimulēt pašiem savus bērnus. Autore publikāciju dēļ masu mediju spiediena rezultātā Ģimenes lietu ministrijai 2007. gada jūnijā nācās brošūras atsaukt.

Šis nav iemesls, lai atslābtu. Federālā Medicīnas izglītības centra izdotajos visos seksuālās audzināšanas priekšrakstos ar vārdiem un zīmējumiem bērni tiek kardināti uz agrīnu dzimumdzīvi un homoseksualitāti, kas secīgi tiek pasniegti kā līdzvērtīga un pozitīva alternatīva heteroseksualitātei. Tas liek uzdot jautājumu: kā tas ir iespējams, ka šāda revolucionāra ideoloģija spēj nostiprināties, kad cilvēku lielākā daļa instinkti

slābtu. Federālā Medicīnas izglītības centra izdotajos visos seksuālās audzināšanas priekšrakstos ar vārdiem un zīmējumiem bērni tiek kardināti uz agrīnu dzimumdzīvi un homoseksualitāti, kas secīgi tiek pasniegti kā līdzvērtīga un pozitīva alternatīva heteroseksualitātei. Tas liek uzdot jautājumu: kā tas ir iespējams, ka šāda revolucionāra ideoloģija spēj nostiprināties, kad cilvēku lielākā daļa instinkti

slābtu. Federālā Medicīnas izglītības centra izdotajos visos seksuālās audzināšanas priekšrakstos ar vārdiem un zīmējumiem bērni tiek kardināti uz agrīnu dzimumdzīvi un homoseksualitāti, kas secīgi tiek pasniegti kā līdzvērtīga un pozitīva alternatīva heteroseksualitātei. Tas liek uzdot jautājumu: kā tas ir iespējams, ka šāda revolucionāra ideoloģija spēj nostiprināties, kad cilvēku lielākā daļa instinkti

slābtu. Federālā Medicīnas izglītības centra izdotajos visos seksuālās audzināšanas priekšrakstos ar vārdiem un zīmējumiem bērni tiek kardināti uz agrīnu dzimumdzīvi un homoseksualitāti, kas secīgi tiek pasniegti kā līdzvērtīga un pozitīva alternatīva heteroseksualitātei. Tas liek uzdot jautājumu: kā tas ir iespējams, ka šāda revolucionāra ideoloģija spēj nostiprināties, kad cilvēku lielākā daļa instinkti

Tā kā nav viegli mainīt pieaugušo cilvēku domāšanu par seksualitātes formām, kuras vēl pavisam nesen atbalstīja likums un sabiedrība, tad galveno triecienu šī kultūras revolūcija raida uz jaunajām paaudzēm – bērniem un pusaudžiem.

atzīst par aplamu? Mēs zinām, ka esam vai nu vīrietis, vai sieviete. Mēs zinām un jūtam, ka pretējais dzimums būtiski atšķiras un tāpēc ir pievilcīgs. Mīlestība ir vienīgā atslēga uz pretējā dzimuma "svešo zemi".

Taču tik un tā jauns paziņojums: dzimumu diferenciācija ir sociāls artefakts, kurš paredzēts sieviešu apspiešanai. Sievietēm ir jākļūst par vīriešiem! Vīriešiem ir jākļūst par sievietēm! Vai arī par kaut ko starp abiem! Tās ir jūsu tiesības. Jūs esat tas, par kādu jūs sevi izjūtat, un, ja jūs jūtat diskomfortu, tad ņemiet pretējā dzimuma drēbes vai aizņemiet pie ķirurga amputēt peni vai implantēt plastikāta krūtis zem ādas – vai arī otrādi. Tās ir jūsu cilvēktiesības!

Kā gan ir iespējams, ka homoseksuāla uzvedība, kuru katra reliģija noliedz līdz pat šim laikam un vēl pirms dažu gadu desmitiem bija sodāma Rietumu sabiedrībā, mūsdienās ir kļuvusi stimulējama, tiek pat agresīvi reklamēta skolās, bērniem? Vai tiešām ir kādi vecāki, kuri priecājas, ka viņu bērns ir homoseksuāls? Kāds ir homoseksualisma ieguldījums sabiedrības interesēs un nākotnē – it īpaši plašās demogrāfiskās krīzes laikos?

KĀ TAS VARĒJA NOTIKT?

Uzbrukumam vīriešu un sieviešu seksuālajai identitātei ir filozofisks fons: relativisms. Saskaņā ar relativismu nav patiesības, jo realitāte rodas tikai caur subjektīvo uztveri. Mūsdienu filozofi domā,

norāda, ka viņa mērķis ir tas, kas ir labs, pieņemot, ka pastāv noruna par to, kas ir labs. Bet tā tas nav, jo vairs nepastāv konsenss par cilvēka dabu (ne arī par to, kas ir labs). Uz kāda vērtējuma pamata cilvēks var izvēlēties, kas ir labs? Ja tas ir peļņam saņemamā absolūtu novērtējumu parādība no saprāta, no dabas likuma vai no Dieva atklāsmes, tad sabiedrības vērtības var tikt nodrošinātas tikai ar spēku. Tādēļ relativisms neizbēgami noved pie režīma, kurā vērtības tiek diktētas.

Savā sprediķī 2005. gada 18. aprīlī konklāva atklāšanas laikā kardināls Ratinģers sacīja: "Relativisma diktatūra tiek gatavota, lai neatzītu neko kā galīgu un par kritērijiem pieņemtu tikai personīgo ego un tā vēlēšanos."

Kristiēsim patiesībai ir seja un vārds: Jēzus Kristus. Viņš neteica: "Dzīvo pēc manām vērtībām," – bet gan: "Ja jūs milat Mani, turiet Manas pavēles." (Jāņa ev. 14:15).

Ar atteikšanos no iespējas atzīt patiesību un no tās iegūt kritēriju labajam un ļaunajam visas durvis ir atvērtas ideoloģijām. Ideoloģija savas dažādajās parādībās ir atstājusi bēdējošu asins sliedi cauri pagājušajam gadsimtam. Lai tas būtu fašisms vai komunisms – tie abi noliedza Dievu un vājiņa tos, kas tic Dievam. Bet sākumā viņi padarīja aklu un sakārdināja tautu ar vienlīdzības un taisnīguma solījumiem.

Turpmāk vēl...

Tulks no:
www.catholicculture.org

IK MIRKLI IR CĪNA STARP GAISMU UN TUMSU

Turpinājums no 1. lpp.

Jānis Pujats: Starp jauno un labo, starp savām ļaunībām un stiprumu – lai noturētos uz Dieva Cēla. Pretinieki ir spēcīgi, un viņu, kas ir ieinteresēti (patiesībā jau arī pasaule tam piepalīdz), lai cilvēku pazudinātu, ir daudz. Ja skatāmies uz Dieva bausļiem, tad lielāko daļu ar to palīdzību tiek kārtotas laicīgās dzīves vajadzības. Un likumi – tev nebūs zagst, tev nebūs nokaut, tev ne-

ju, par izvēles brīvību utt. *Šķiet, ka šobrīd situācija ir daudz bīstamāka nekā okupācijas laikā?!*

J.P.: Protams – bīstamāka. Es domāju, ka visa pamatā ir neticība Dievam. Ir jau tagad arī visādu klapatu ar daudz ko – ar nodokļiem, ar algām šmaucās – un visur jau policistu nepieliksi. Bet te piedāvā seksuālo baudu bez atbildības – kāpēc tad neņem pretī, ja nav ticības un ti-

debesis, un nedrīkst viņam traucēt ne mācītājs, ne valsts iekārta, ne arī kas cits, jo citi taču neatbildēs Dieva priekšā par mūsu dzīvi. Kad tas būs, viņi jau sen būs malā, un uz viņiem nekas nebalstīsies. Nevienš un nekas nedrīkst izstīst no normālās dzīves, kas ir noteikta ar Dabas likumu. Dievs savus likumus ir ierakstījis ne tikai bausļos, bet arī dabā. Tie, kuri turēties uz šī ceļa, glābīnu atradīs.

AČGĀRNA MĪLESTĪBAS IZPRATNE

DDD: Cilvēkus, manu prāt, ļoti satrauc vēl kāda problēma – lielās "bēglu" masas, kas gāžas uz Eiropu. Lielā daļā cilvēku tas izraisa pretestību un pamatotu vēlmi aizsargāt sevi, savu ģimeni un tautu, bet tam pretī ir rakstu zinātni, kuri stāsta, ka mums jābūt žēlīgiem, ka mums viņi ir jāpieņem u.tml. Vai te nav kaut kāda pretruna? Mēs kā tauta taču riskējam pazuļēt savu brīvību, savu nacionālo garu, ja pie mums ienāks cilvēki ar pilnīgi svešu kultūru, pilnīgi svešiem tikumiem, ar pilnīgi citu pasaules uztveri.

Jānis Pujats: Bez šaubām. Uz robežām tomēr ir jābūt kaut kādam "sietam", kurš šķirotu šīs lielās cilvēku masas, kas izliekas par bēgļiem un ierodas Eiropā. Nedrīkst rīkoties pēc principa, ka Rietumeiropā pietrūkst darbspēka, tādēļ jātaisa valsts robežas, lai tikai visi nāk. Iebrauks ne tikai darbspēks, bet tādi, kas var izjaukt mūsu dzīves un kultūras pamatus. Garīgā puse tomēr ir svarīgāka par saimniecisko, uz kuru cer, ja būs vairāk darbspēka. Bet var gadīties, ka tā garīgā puse ir pavisam citāda, un vecajam Eiropas kontinentam var būt ļoti smagas sekas – tad neviens viņiem nepalīdzēs.

Ja politiķi sāktu atklāti runāt arī par ticības lietām, manu prāt, šis saucamo bēglu jautājums vieglāk kārtotos. Bet ticības lietas tiek nostumtas malā – ka tikai tas saimnieciskais – un pa to laiku tiek izmantota iespēja iepludināt Eiropā nemierniekus, kuri jau bija sataisījuši problēmas Parīzē un citur. Uz politiku pļieciem lielā mērā gultas atbildība par to, kāda nākotnē būs Eiropas seja.

DDD: Pēc Atmodas daudzi sāka apmeklēt baznīcu ieklausīties mācītāja teiktajā. Kristus māca aizstāvēt Taisnīgumu – kādēļ mācītāji to nav iemācījuši draudzes locekļiem? Kāpēc latvieši joprojām nav spējusi pēc padomju okupācijas atjaunot taisnīgumu

savā zemē? Latvija ir bijusi okupēta – tāpat esam bijuši netaisnīgi pakļauti, netaisnīgi tika ievesti okupētājvalsts cilvēki, lai latviešus rusificētu. Tagad ir jau pagājuši 26 gadi kopš neatkarības atjaunošanas, bet 9. maijs uzņem aizvien lielākus apjomus. Latvieši, kuri runā par taisnīguma atjaunošanu, tiek saukti par naida kurinātājiem. Kur ir Baznīca, kur mācītāji, kas stiprinātu latviešus un teiktu – mums ir jāatjauno taisnīgums? Nedzirdo to no Baznīcas!

J.P.: Jā, tas ir diezgan kutelīgs jautājums. No vienas puses, Baznīca nav tirdzīna nacionāla, bet skatās uz visiem cilvēkiem, lai nevienam neliktu šķēršļus uz Dieva valstību. Bet no otras puses, ja tāda ir Dieva kārtība, ka pastāv daudzās tautas un katrai no tām ir sava iekārta, sava valsts, tad to vajadzētu zināmā mērā arī respektēt. Un šīni gadījumā, no vienas puses, valsts gan skatās, lai Baznīca neliktu pārāk daudz politiku – Baznīca mēģina arī it kā pārāk tur nelīst. Bet, kad runa ir par tādām svarīgām lietām, kad arī mūsu Satversmē sāka diskutēt par kristīgām vērtībām, lai tās neizsvītrotu, Baznīca nestāv malā.

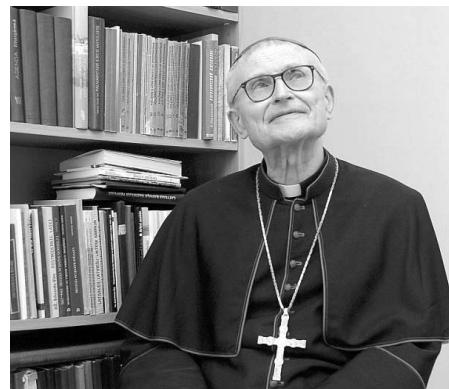
MĪLI CILVĒKU, BET IENĪSTI GRĒKU

Jānis Pujats: Atceros, kad Kalvītis bija Ministru prezidents, bija paredzēti grozījumi likumā, kas dotu lielākas tiesības homoseksuāliem cilvēkiem. Saeima jau divos lasījumos to bija skatījusi, bet pirms trešā lasījuma – 2007. gada 13. februārī – Kalvītis sasauca Garigo lietu padomi, kurā bija tieslietu ministrs, premjers, Saeimas pārstāvji un desmit dažādu reliģisko konfesiju pārstāvji. Pirms priecīgi pieņemt lēmumu, ka visi atbalsta šādus grozījumus, līdz dažas minūtes laika, lai nolasītu iepriekš sagatavotu uzrunu:

"A. god. premjera kungs un visi klātesošie!

Esam gandarīti, ka varam runāt ar valdības vadītāju par jautājumiem likumdošanā, kas skar tieši reliģiju un morāli. Attiecībā uz reliģiju ir svarīgi, lai neatkarīgi no grozījumiem Krimināllikumā tiktu saglabāts **saturs**, kas pašreiz ir izteikts šī likuma 150. pantā. Tajā ir aizliegta tīgo diskriminācija, reliģisko jūtu aizskaršana un naids celšana pret ticīgiem. Šis pants aizsargā sirdsapziņas brīvību, kā arī cieņu pret Visaugstāko autoritāti – Dievu, kuram oficiāli atdod godu arī valsts varas pārstāvji.

Attiecībā uz morāles

lietām kristieši ne tikai piekrit, bet arī prasa, lai jebkura cilvēktiesību diskriminācija tiktu aizliegta, jo tas ir tuvākmlēstības likums. Mēs neesam homofobi. Homofobija ir termins, ko lieto homoseksuāli un avīznieki, bet ne juristi. Kristiešiem no sāka gala ir cits princips: "Mīli cilvēku, bet ienīsti grēku." Tas ļoti labi saskan ar visām cilvēktiesību normām. Tātad cilvēktiesībām nav nekā kopīga ar nedarbiem vai netikumumiem, ieskaitot homoseksualitāti. Redzam, ka praksē juristu pirmais klupšanas akmens ir vērtību sistēmā, piemēram, likumprojekta līdzās tādām pozitīvām vērtībām kā reliģija, valoda, rase ievietots arī skandalozais homoseksuālu netikums. Kāpēc skandalozais? Tāpēc, ka tas ir pret vairākiem fundamentāliem likumiem, proti: pret Latvijas Satversmi, pret Bibeli, pret dabas likumu un pret vispārējo tikumisko pārlicību tautā. Kā lai tauta pieņem šādu likumu? Vai piespīst iedzīvotājus ar varu? Tas nebūtu risinājums! Tātad nav jāsteidzas ar likuma grozījumiem, iekams nav atrasts labākais ilgtermiņa variants.

Otrs klupšanas akmens parādās, kad likumā jānoskaidro privātā darbības sfēra no publiskās. Ja mēdz teikt, ka privātā dzīvē "cilvēka tiesības beidzas tur, kur sākas otra degungals", tad publiskajā sfērā tās beidzas tur, kur tās nonāk pretrunā ar sabiedrības interesēm. Un roku dzelzī vai asaru gāzes nav diskriminācijai, bet gan kārtībai. Ko homoseksuālisti dara savās mājās, par to viņi atbild Dieva priekšā, bet bīstami būtu pieļaut, ka netikums pa dažādiem kanāliem nonāk publiskā sfērā un inficē sabiedrību.

Ļoti neapdomāti 2003. gadā Saeima pieņēma grozījumus Bērnu aizsardzības likumā, izmetot no visiem likuma pantiem jēdzienu "audzināšana". Kopš tā laika stāvoklis skolās krasi pasliktinājās: ieviesās netikumi – narkomānija, smēķēšana,

seksuālā izlaidība... Un tagad grāsas legalizēt vēl homoseksualitāti! Kristus ir brīdinājis: "Nemetiet savas pērles cūkām priekšā, ka tās ar savām kājām nesamin tās un atgrīzeušās jūs pašas nesaploza." (Mt 7,8).

Uzpeld svarīgais jautājums: kas dominēs publiskajā sfērā? Kristīgās vērtības vai liberālisms savā ekstrēmajā veidā? Tādas izvēles priekšā labāk ir bez grozījumiem saglabāt esošo likumu.

Vēl trešā lieta, ko juristi nav atrisinājuši, tā ir likuma neskaidra definīcija. Likuma panti ir rokasgrāmata tiesnešiem. Ja tajā ir bargi sodi paredzēti, tad cilvēkiem skaidri jāzina: par ko draud sods? Taču likumprojekta 150. pants aizplūvuots ar vispārējo frāzi "normatīvos aktos noteiktie diskriminācijas aizliegumi". Kāpēc? Jo aiz tās slēpjas arī seksuālā izvirtība, kurai ar šo pantu grib piešķirt likumīgu statusu. Par to taču atklāti raksta presē un kaunina skolotājus, kas domā citādi... Runa ir par fundamentālu morāles jautājumu. Tāpēc aicinām Saeimu apturēt likuma grozījumus.

Mēs, garīdznieki, sakām: "Saeima par savu izvēli ir atbildīga Dieva un tautas priekšā."

Kad es to nolasīju, tad Kalvītis piecēlās un jautāja – ko pārējie saka? Un visi piekrita manai nostājai, un grozījumi netika apstiprināti. Bet vēlāk Saeima pat Satversmē ierakstīja stingru definīciju, ka ļaunība nepārprotami pastāv tikai starp pretējā dzimuma personām. Un paldies Dievam, ka aizsardzība pastāv pašā svarīgākajā likumā, un pagaidām mums zināmā mērā, līdz zināmajam laikam kaut kāda drošība ir. Ja būs kāda krīze un mainīsies Saeima un deputāti, vai tas noturēsies, nav zināms. Tādējādi šīs gadījumā Baznīca ir labu pakalpojumu izdarījusi.

Turpmāk vēl...

Intervēja Liene Apine

Es domāju, ka cilvēki tomēr saprot, ka tur pamatā ir pašu mācītāju nosliece – ne jau visi mācītāji ir svēti. Tas tikai liecina, ka tādu mācītāju, kuri pakļaujas laikmeta laicīgajam iespaidam, iekšējā dzīvē jau ir pamatīgi sabrukusi.

būs melot u.tml. – tie visi sakrīt ar Dieva bausļiem. Bet sajucis ir ar seksuālām lietām.

DABAS LIKUMI IR NEMAINĪGI

DDD: Jūs pieminējāt dzīvošanu saskaņā ar Dieva Gribu. Bet redzam, ka īpaši pēdējā laikā pavisam agresīvi mēģina noliegt šādas Gribas esamību – cilvēkam esot tiesības pašam izvēlēties savu dzimumu, seksuālo partneri.

Jānis Pujats: Tā ir drausmīga kļūda, ko vēlāk apjaukt. Jo, kad iet pret Dabas likumu, agri vai vēl būs krahs. Un šajā gadījumā visa attīstība balstās uz preteji dzimuma attiecībām.

Esam piedzīvojuši gan Staļina laikus, gan Hitlera laikus – abi bija liekulības laiki. Kaut gan nevienš Staļinam neticēja, bet visi aiz bailēm dziedāja slavas dziesmas. Arī tagad negrib aizstāvēt šo Dabas likumu vīriešu un sieviešu attiecības, jo baidās, ka tikai nezaudētu labu amatu u.tml. Tā arī baidījās nostāties pret komunisma režīmu, lai netiktu ieskaitīts nodevējos. Un tāpat tagad spīž pieņemti šo neēdžību.

Staļina laikā vismaz bija kaut kāds tikumu kodekss, bet šodien no augšas nāk kaut kādi naudas maiši, kuru intereses ir nostiprināt šo uzbrukumu ģimenēm, lai samazinātu cilvēku daudzumu, neskatoties, ka reizē ar šo neēdžību izplūst arī dažādas slimības.

DDD: Ja padomju okupācijas laikā lielākā daļa saprata, ka dzīvo melu, liekulības un vardarbīgas noziedzības apstākļos, tad tagad cilvēki nesaprot, ka tas ir ļaunums – uzskata to par kaut kādu demokrāti-

kumu?! Ja tev liekas, ka ir tikai viena dzīve, un kas zina, cik vēl gara, tad grāb, cik vien vari. Patiesībā tas var aizvest tikai pie haosa. Kur tik vien iespējams, tiek izmantots laiks visādām neēdžībām – ja no kaut kā atsacīsies, tad pateiks, ka esi mulķis, jo ir taču tikai viena dzīve...

DDD: Ar šādu uzskatu cilvēki paši sevi aplaupa un iedzen sevi postā.

J.P.: Bez šaubām. Ar laicīgiem likumiem jau nevar ieskaitīties cilvēka iekšienē. Cilvēks sevi uzskata par brīvu un plāno, kā dzīvot bez ierobežojumiem – tā visa ir egoisma sakne. Bet tāda dzīve ilgi nevar vilties – tā iet haosā. Iespējams, ka Dievs "ņems pātagu rokā", ja pasaules valstis viena pēc otras izplūst šo Sodomas netiklību ar varas palīdzību. Likuma spēks ir oficiāls karš pret savas tautas reliģiju un tikumu. Kā dzirdams Rietumu valstīs, ja vecāki pretojas bērnu samaitāšanai, viņiem uzliek sodu, atņem bērnus un apcietina...

DDD: Kā stāvēt pretī šim ļaunumam?

J.P.: Jāsargā veselās gara saknes. Ja tās nosargāsim, tad nevar būt, ka tauta nespēs aizstāvēt tikumu. Vienīgais glābiņš ir turēties pie Dieva Gribas. Vārbut virsējie slāņi nepalikusi Tikumības, kristietības apziņa.

DDD: Bet ir taču mācītāji, piemēram, Čalītis, kas atbalsta pederastus...

J.P.: Es domāju, ka cilvēki tomēr saprot, ka tur pamatā ir pašu mācītāju nosliece – ne jau visi mācītāji ir svēti. Tas tikai liecina, ka tādu mācītāju, kuri pakļaujas laikmeta laicīgajam iespaidam, iekšējā dzīvē jau ir pamatīgi sabrukusi. Tautai ir jāsaprot, ka cilvēkam jānokļūst

VIENOTIEM KĀ SAVILKTAI DŪREI!

Saruna ar skolotāju, vīru kopas "Vilki" dalībnieku **Andri Balceru**

Turpinājums no iepriekšējā numura

BEZ DEKOLONIZĀCIJAS NAV DROŠĪBAS

DDD: Vai Latvijā vajadzētu atjaunot obligāto karadienestu? Vai, jūsuprāt, tas kaut ko mainītu?

Andris Balcers: Pašreiz šis jautājums ir atlikts malā, lai gan, manuprāt, neatkarīgai valstij vajadzētu savu armiju ar obligāto militāro dienestu. Daudzi iebilst, sakot, ka mums jau ir Zemessardze, bet, tai arī ir savas problēmas – ilgus gadus tika radīti nelabvēlīgi apstākļi, kā rezultātā daudzi zemessargi aizgāja no dienesta. Par laimi, tagad attieksme pret Zemessardzi ir uzlabojusies.

Ja neieguldīsīm savā aizsardzībā, mums būs jāiegulda citu valstu aizsardzībā. 50 gadus jau barojām citu valstu aizsardzības sistēmu. **Dienēt savas valsts armijā – tā ir arī laba virišķības un patriotisma skola jauniešiem.** Man ar to nepalaimējās, jo tajā laikā bija PSRS.

Pretarguments obligātā militārā dienesta ieviešanai varētu būt piektā kolonna. Ari Zemessardzē, kas ir latviešu brīvprātīgs bruņots formējums un kurā esmu nodienējis vairākus gadus, ir daudz krievu jauniešu. Viņi it kā esot patriotiski, bet man nav par viņiem visiem simtprocentīgas pārliecības.

DDD: Man atkal jāpieemin mācītāja Zuikas stāstītais par viņa biedru baltvācieti, kurš atzina, ka nešaus uz vāciešiem, ja viņi iebruks Latvijā. **Saubos, vai šobrīd Latvijā dzīvojošie krievvalodīgie dedzīgi mēģinās aizstāvēt Latviju,**

ju, ja Krievija uzbruks. Var jau teikt sazin ko, bet asinsbalsis ir ļoti stipra.

A.B.: Tieši tā. Galvenais jau ir proporcija. Latvijas laikā te arī dzīvoja krievi, bet viņu bija ļoti maz. Daži no viņiem bija pat leģionāri un nacionālie partizāni, kuri karaļa pret okupantu armiju. Bet procentuāli viņu bija maz. Tagad tā ir masa, kas visu laiku blāuj – *Rossija!* Neticu, ka viņi būs lojāli mums. Tur ir šī bistamība, tāpēc par obligāto karadienestu šobrīd esmu piesardzīgs. Kaut gan krievi iet arī profesionālajā karadienestā, manuprāt, pamatā tas ir pelņas dēļ.

Tātad jārisina ir dekolonizācijas jautājums – tas nav atliekams, kas jāuztur. Tagad grib pieņemt likumu, ka Latvijas pilsonis varēs izvēlēties savu tautību. Viņi pateiks: "Esam latvieši!" – it kā viss kārtībā. Bet kā būs X stundā, kā Saemins vēlēšanās, kā referendumā? Tas viss ir miglā tīts.

DDD: Manuprāt, šobrīd jau ir tā X stunda...

A.B.: Tieši tā. Šā brīža bistamība ir miera un drošības ilūzija. Patiesībā jau nekāda miera nav – latviešu tauta cīnās par izdzīvošanu.

BĪSTAMĀ MIERA ILŪZIJA

DDD: Mums kā nācijai, kā tautai šis stāvoklis ir bīstamāks nekā tad, ja būtu karš, būtu skaidri zināms, kur ir ienaidnieks. Tagad apziņas tiek tā kropļotas, ka isti vairs nav saprotams nekas.

Andris Balcers: Ar abām rokām esmu par deokupāciju, dekolonizāciju un deboļševizāciju – bez tā nekas labs nebūs. Bet sarežģīti, jo pastāv jauktās laulības.

DDD: It īpaši, ja paskatāmies uz Ušakova jauno

ģimeni. Rodas jautājums – ko domā viņa sieva latvietē, kur ir viņas nacionālā pašciena?

A.B.: Viņa piesienas varai un spēkam. Mums ir jābūt spēcīgiem, bet, ja tas gēns mūsos ir nicināts, – vai pietiks laika gaidīt, līdz tas atjaunosies pilnībā?

Mums, latviešiem, ir jābūt gudriem, taisnīgiem un bezbailīgiem patiesības paušanā. Vienotiem kā savilktai dūrei. Ne mīkli nedrīkstam izlaist no prāta un sirds šobrīd svarīgāko – deokupāciju un dekolonizāciju.

Ir jāizvēlas prioritātes: manta, vara, karjera vai kādas augstākas vērtības. Bet apzināti tiek darīts viss, lai visu sadūļkotu un cilvēkiem saputrotu galvu. Un, ja ar to domāšanu ir tā pašvaki, tad tiešām grūti izvērtēt.

DDD: Tiešām – grūtāk nekā kara laikā. Tad bija skaidrs, ja neizstāvēsi, tevi nošaus, bet tagad nevar īsti saprast, kas ir kas.

A.B.: Jā, tu ej pie drauga, bet izrādās, priekšā ir ienaidnieks. Viss ir apzināti sajaukts, bet tā vieglāk pārvaldīt...

SIRDSAPZIŅA AR TĀUKU SLĀNI

DDD: Bet sirdsapziņa – vai pie varas esošiem tas nav? Kā var naktis mierīgi gulēt, zinot, ka esi draņķis?

Andris Balcers: Tiem cilvēkiem kā pingviniem ir uzaudzis biezs tauku slānis – ne tikai fiziski, bet arī dvēseliski –, viņiem ir omulīgi, silti. Viņu sirdsapziņas ir aptaukojušās, nemitīgi piekājoties. Viņi gluži kā dzerājs atrod at-

taisnojumu: tas tikai šoreiz tā, aiz bēdām; tad – labs draugs vai kolēģis – kā es viņu iegāzīšu, jāpiekāpjas... un tā bez gala. Visu laiku laipošana.

DDD: Vērtējot Atmodas laiku, mūziķis Aivars Brīze teica, ka, viņaprāt, tolaik par maz bija asinis, tā-

pēc mēs tik slikti dzīvojam. Ja tad būtu bijušas īstas cīņas, nevis tikai dziesmu padziedāšana, tad tagad mēs spētu novērtēt, ko nozīmē neatkarība un brīvība. Vai piekriņāt šādam apgalvojumam?

A.B.: Manuprāt, tas bija tāds projektiņš, ko veidoja – ar vairāk vai mazāk veiksmīgi tēlojošiem aktieriem, ar statistiem, arī ar ļoti patriotiskiem cilvēkiem. Es arī gāju uz barikādēm, iestājos Zemessardzē, kur priekšnieks tajā laikā bija Gorbunovs. Bet tas bija tik rafinēti izdomāts, citu variantu nebija. Jeb – nepieļāva īstenot. Grūti pateikt, vai piekrit Aivaram – varbūt, jā. Neatkarības karš jau ir jāizkaro – dāvāts nekas netiek.

DDD: Tikai siers peļu slazdā ir par brīvu – par brīvības cenu.

A.B.: Varbūt cilvēki cerēja vinnēt kā šahā. Bet, ja uz spēli šahā izaicina lielmeistars, tad tu riskē pazaudēt visu. **Atmoda, manuprāt, bija spēle ar iezīmētām kārtīm.**

Tomēr, ja mums ir dota iespēja uz neatkarīgu valsti, tad, lūdzu, darām, ko varam. Varam, kā mini-mums, visur runāt patiesību, Latvijā visur runāt tikai latviski. Ja cilvēki nebaidījās darīt okupācijas laikā, par ko varēja nošaut, labākais – izsūtīt, vai tad mēs šodien nevaram pat runāt patiesību?

Ja cilvēki nebaidījās iet karā, kur reāli var arī krist, par ko tad mēs šodien runājam – par lo-piem? Cilvēkam taču jābūt kaut kādam godaprātam un pašcienai.

DDD: Cilvēki tomēr baidās. Bet no kā?

A.B.: Tās ir bailes kaut ko zaudēt. Starp citu, nav bijušo čekistu – viņi joprojām ir starp mums, jo lustrācija nenotika.

DDD: Tā ir saruna par tā saucamajiem čekas maišiem, kurus joprojām nevar atvērt.

A.B.: Var jau teikt šo un to, ka tur kādi ir pielikti klāt, kādi izņemti, bet speciālistiem ir jāvērtē – tas vienkārši ir jādara, nevis jāzēl.

DDD: Vai nav tā, ka pret šo maisu atvērsanu ir tā saucamās intelīģences pārstāvi – politikā aktīvi darbojušies un tautas mīlestību ieguvušie ziedu pakļāju favorīti?

A.B.: Baidās tie ietekmīgie, kas tagad ir pie varas. Bet atklātība izsistu kārtis no rokām ienaidniekam.

DDD: Bet ko vienkāršais latvietis lai dara? Viņš tagad izlasa šo interviju – viss ir taisnīgi, pareizi, bet ko viņam darīt?

A.B.: Darām katrs savā ģimenē, darbā, sadzīvē maksimāli visu, ko varam darīt savas tautas labā. Informācijas gūzma ir milzīga, var apjukt, bet jāmacās domāt, vērtēt. Kā jau teicu, ja mūsu brīvības cīņāji ir riskējuši ar savām dzīvībām cīnās par savu tautu, tad mums šodien ir jābūt vismaz tik drosmīgiem, lai teiktu un aizstāvētu patiesību. Tam ir jābūt par moto – runāt tikai patiesību un darīt maksimāli visu tautas labā.

NACIONĀLISMS IR VARENS SPĒKS

DDD: Vai runāšana, ka nacionālismam šodien nav vairs nekādas nozīmes, ir tikai tāda demagoģiska, neapzināta muldēšana vai apzināts ļaunums?

Andris Balcers: Tāpēc jau šī cīņa par tautības ierakstiem pašē notiek, ka tas it būtiski, bet speciāli to mēģina nicināt. Arī par dzimumiem, ar visādām Stambulas konvencijām u.tml. – tāpēc, ka tas kādam ir izdevīgi. Baram vadonis pametīs kādu desas gabalu, šņabi – kas nu kuram baram vajadzīgs – un viss aiziet. Bet, ja cilvēki sanāk kopā brīvprātīgi ar

gudrību, tad ar viņiem tā nevar manipulēt – tad viņi ir jāpārliecina. Tas jau nav nekas jauns – pasaulē vienmēr ir bijušas cīņas par nāciju, pret nāciju, bet par to ir jāstāv. Ja Dievs tā iekārtojis, tad tā arī dzīvojam; ja ejam pret to, tad nevaram pastāvēt – pazūdam.

DDD: Kam būtu jānotiek, lai to, ko mēs tagad runājam, kas mums liekas elementāras, pašaprotamas lietas, saprastu ikviens? Kas situāciju varētu mainīt?

A.B.: Latvieši tomēr vēsturiski ir dzīvojuši viensētas un nāk kopā tikai svarīgos, izšķirīgos brīžos. Arī talkās. **Tad nāksim visi talkā mūsu valstij, lai tā kļūtu patiesām latviska Latvija, par ko paudzēs ir cīnījušies mūsu priekšteči.** Maksimāli jāvelta spēki tam, lai skolotu un audzinātu jauno paaudzi. Tas ir jādara arī skolās, bet krievu skolās to, manuprāt, nedara. Tādēļ, jau sen visām valsts izglītības iestādēm ir jābūt TIKAI ar latviešu mācību valodu. Visās darbavietās obligātai ir jābūt TIKAI latviešu valodai, ar nelieliem, specifiskiem izņēmumiem dažās profesijās. Tas ir, jārada situācija, ka kolonisti dzīvotu diskomfortā, nevis latvieši.

Jāsaprot, ka blakus dzīvo mūsu ienaidnieks, bieži arī – maskēties. Daži mēģina pieslēties, bet pārējie tomēr paliek nelojāli. Mums, latviešiem, ir jābūt gudriem, taisnīgiem un bezbailīgiem patiesības paušanā. Vienotiem kā savilktai dūrei. Ne mīkli nedrīkstam izlaist no prāta un sirds šobrīd svarīgāko – deokupāciju un dekolonizāciju. Bez tām mūsu tauta izzudīs.

Intervēja Liene Apine

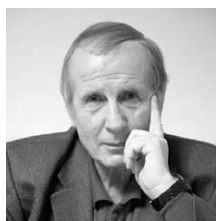
Andris Balcers:

“O. Kalpaka RTD pamatskolas jaunajā kokapstrādes darbnīcā ir Latvijas karte puzzles veidā, ko no saplāksņa izzāģēja un iededzināja 5. klases zēni. Kā redzams, Abrenes apriņķi MĒS nevienam neesam atdevuši. Pirms renovācijas skolā bija ieradies Nils Ušakovs un, ieraudzījis karti, izteicies, ka šajā skolā savdabīgi mācot ģeogrāfiju un vēsturi. Žēl, ka pats nebiju klāt...”

VAI PASŪTĪJĀT APBEDĪT?

Mihails Vellers

*Rakstnieks, filozofs
Krievijā*

Mēs varam nolādēt Eiropu, palabot un neieredzēt – varam apskaust un ciest, neprotot sevi ielikt tās uzplaukumā. Bet tā stabili pastāv mūsu zemapziņā kā veiksmīga alternatīva pasaule, kas dod ticību un cerību, ka labāka dzīve ir reāla – ka ir, uz ko tiekties, teorētiski ir, kurp aizbēgt uz labu dzīvi.

Tā ir balto kristiešu pasaule, mums ar to ir viens priekšstats par dzīvi un cilvēciskajām attiecībām. Mums ir viena literatūra, viena glezniecība un mūzika, viena filozofija un zinātne, viens tehniskais progress, modes, skaistuma kanoni un priekšstati par labo un ļauno. Un pat burti, un pat kāzu un bērnu ieražas. Viens Dievs.

Mēs esam vienota kultūrideoloģiskā telpa.

NU KO, VĒL NETICAS, KA TĀS IR BEIGAS?

Optimisti uzskata, ka vecenīte Eiropa izkleposies un visu sagremos – tā ir redzējusi vēl ne to vien, un galu galā bēgļu nav nemaz tik daudz uz 500 miljoniem plaukstošu Eiropas iedzīvotāju. Un jā, pabarot mūsdienu daudzumu – tā nav problēma. Šāds ir godīga vai ar ļauniem nodomiem apveltīta idiota uzskats. Migrantu problēmas apjomīgums un neatrisināmā sarežģītība neslēpjas mūsdienu pūlī. Tā ir – IE-LAUSANAS ARMIJA. Tās avangards.

Viņi brauc šurp nevis sagremoties – nebūt ne! Viņi brauc šurp paši sagremot Eiropu. Kuņģa sula jau ir iešļircināta nolemtajā ķermenī. Pēdējais Eiropas norieta etaps iestājas tieši tagad – mūsu acu priekšā. Bet sociālie procesi attīstās pēc eksponentes.

Civilizācijasuzplaukuma augstāko punktu nomaina krahs ar pārsteidzošu ātrumu – vēsturnieki jau to zina.

KĀ SĀKĀS PUVE?

Lai saprastu notiekošo, ir nepieciešams apskatīt tuvākos avotus. Bet tie ir – hipiju (jeb "bitņiku") kultūrrevolūcija, ASV piecdesmitie gadi. Homoseksuāļu un narkomānu sajiņa ar asociāliem uzskatiem un radošu noslieci noformulē-

ja kontrkultūras ētiku un estētiku.

Minēšis trīs kulta figūras – Alens Ginsbergs, Viljams Berouzs, Džeks Keruaks. Netīrs sekss, netīra lamāšanās, netīras fantāzijas, netīri "lūzeri" slinki, un lai ir nolādēta šī sabiedrība, kurā es neesmu laimīgs!... (Kaut arī šajā sabiedrībā bija visas uzplaukuma iespējas, taču šie cilvēki ir ar slimu psihi, ar izmežģītām smadzenēm un kā vienīgi iespēju, lai apliecinātu sevi, jaunos un atnācējus, redz uzskatīšanu visiem uz galvas un apvainošanu savā dvēseliskajā nepilnībā.) Bet! Dzīve – tā ir kustība, tās ir pārmaiņas! Tradicionālā estētika un kultūras ideoloģija tobrīd atradās krīzes situācijā, balstījās izsmeltībā, varenums un pilnība bija jau sasniegti pagātnē – un ko tad tālāk?... Bet māksla taču ir jaunā radīšana – katrs jauns paaudze pieprasa ko jaunu!

1968. gada Lielā hipiju revolūcija ASV un Francijā kanonizēja kontrkultūru. Kāda velna pēc te māksla!...

Nost ar buržuāzijas kultūru! Tas ir: prom karjeru un vispār godīgu darbu, prom patriotismu (apnika karš Vjetnamā), prom divkosīgo ģimeni ar tās utzībi un krāpšanās, prom bagātīniekus-asinsūcējus un sociālo nevienlīdzību. Un galvenais – nost ar jebkuriem aizliegumiem darīt visu, ko cilvēks vēlas un kas sniedz tam patīku! Būs brālība un laime...! Pīpēt "zāli", "drāzītes" un spēlēt saksofonu!

Neko nedarīt: budisms! Sevi pārsātinātās civilizācijas puve sāka augt pašmāc.

JA PROCESS IR SĀCIES – TO VAIRS NEAPSTĀDINĀT!

1962. gadā melnādainais Džeimss Meredits tika pieņemts Misissipi universitātē, personiski piedaloties prezidentam Kenedijam. Vairāki tūkstoši karavīru un nacionālā gvarda apsargāja maršrutu, pa kuru viņš pirmo reizi ieradās uz mācībām; izraisītajās nekārtībās bija divi bojāgājušie un četri simti ievainoto. 1965. gadā radās "Melnās panteras" ar to radikālo melno rasistisko spārnu. 1967. gadā tika nošauts Martins Luters Kings. Un tikai XX g. 70. gados balto un melno amerikāņu tiesības tika reāli līdzsvarotas. Cīnījās par taisnīgumu uzvarēja. Bet!

Ja process ir sācies – to vairs nevar apstādināt. Tā-lāk!...

Šeit nav vietas, lai raksturotu Frankfurtes filozofijas skolu un izklāstītu Horkheimera, Adorno un citu tās balstu uzskatu būtību. Mēģinot sasummēt kopīgo iznākumu, sanāk, ka prominentu domātāju

nerimtīgas darbības rezultātā desmitgažu laikā Rietumu universitāšu profesori un jaunatne piezīdās ar "neorevolucionārismu" kreisajiem socialistiskajiem uzskatiem. Buržuāziskās valsts iznīcināšana ar tās institūtiem un morāli – tā tika filozofiski pamatota un morāli atbalstīta! Bet, tā kā patērētāju sabiedrībā sāka pietrūkt proletariāta ar tā progresīvo būtību, par revolūcijas virzošo spēku kļuvis izcilnieku jaunatne un margināli.

Skanēja: "Mēs pārtrauksim buržuāzisko cilvēku eksploatāciju un ierīkosim brīvu lauzu godīgu brālisku kopdzīvi. Tētvēlu divkosīgā morāle, viņu kundzības kultūra, viņu likumi žņaudz cilvēku – jo par visu augstākas ir cilvēka likumīgas dabiskās tiesības uz baudu. Bauda – tā arī ir laime un vēstures jēga."

Lūk, un 1971. gadā nāk klajā epohāla rakstura grāmata, politiskās filozofijas bībele – Džona Roulza "Taisnīguma teorija". Šī apjomīgā darba praktiskās sekas bija otras daļas Roulza otra taisnīguma principa praktiska iedēstīšana smadzenēs un praksē. Un tieši: vērtību pārdalījumam valstī ir jānotiek par labu mazturīgajiem atsavināšanas ceļā no turīgajiem. Primitīvi runājot (nevienam nekrīst un rupji nelamāties!): no katra pēc spējām – katram pēc vajadzības. Nu, reālos un saprātīgos ietvaros.

Lūk, šāda vulgāri komunistiska tēze, ar kuru mums matus no galvas ēda nost sabiedrības mācības stundās padomju vidusskolā. Bet šeit tā tika pasniegta vesela lēruma zinātnisku argumentu un spriedumu rāmīti. Jūs saprotat: sociālajām attiecībām ir jābūt tādām pašām kā ģimenē, kur stiprais un bagātais rūpējas par vājajiem un nepelnošajiem bērniem vai slimajiem brāļiem, un tā tālāk. Neprasot atdevi – bet sekotot mīlestībai un cilvēcībai. Un Rietumu intelektuāļi sāka sevi cienīt par šo uzskatu sapratni un to praktisku lieta likšanu. Svētīti: tā ir patiesība, gudra un laba.

Visu sugu liekēži un parazīti iegaudojās no laimes!

PARAZĪTU PARADĪZE

Liekēžu vajadzību apmierināšana uz darbarūku rēķina ieguva ne tikai likumisku spēku, bet arī morāles maksimas spēku! Bez maksas: dzīvoklis, izglītība, medicīna, produktu taloni, humanitārais apģērbs un naudas balasts sīkiem tēriņiem! Kāda velna pēc strādāt? Piespiedu darbs – tā ir totalitārisma pretīgā atrauga. Personības psiholoģiju, bet visu-mā arī sociālo psiholoģiju

Roulza taisnīguma teorija nevēlējās nemt vērā. Svētīlaimīgā iemānīšana izrādījās ir istenojama ārkārtīgi efektīvas ražošanas un pārprodukcijas laikmetā. Darbarūķi kļuva vai traki, ka nu viņiem ir jāautrūp arī nekaunīgie parazīti. Viņiem skaidroja, ka tas ir likums, bet viņiem ir jābūt laipnākiem un cilvēcīgākiem: kauns, darbaļauz kungļi! Tie taču ir jūsu brāļi, kas sūc jūsu sulu.

Un, lūk, 1969. gadā rasu un jaunatnes nemieru vilņa virsotnē – Rietumu kultūrmorālās ideoloģijas revolūcijas vilņa virsotnē – Ņujorkas homoseksuālisti sakāvas savā bārā ar policistiem. Un ļoti ātri noformēja sevi kā atstumtos, apspiestos, mazākumu pēc seksuālās orientācijas principa. Tas ir: par līdzcietību objektu vadošo uzskatu cilvēkiem.

Uz priekšu ciņā par vienlīdzību! Vēsturē homoseksuālistus ir situīti daudz, bet tikai šīs kaučīti notika vēsturiski nobriedušā laikā. Sodoma un Gomora piedraudēja Dievam, ka Viņš tik viegli valā netiks! Homoseksuālistu kustība, kas tika pasniegta kā apspiestā mazākuma ciņa par savām tiesībām, pilnībā iesūcās kontrkultūrā, antiburžuāziskajā kontrmorālē, ciņā par personības tiesībām un visām baudām un palīdzību apspiestajiem kā taisnīguma princips. "Jaunās domāšanas" apoloģiekiem attiecnie pret homoseksuālistiem kļuva par lakmusa pipirīti: "Tu esi par cilvēka brīvību un tiesībām vai neesi?!" Turklāt. 70. gados "zīlie" cīnījās par tiesībām nedienēt armijā. 2000. gados jau otrādi – par tiesībām dienēt.

70. gados homoseksuālisti cīnījās pret laulībām vispār. Pēc tam panāca viendzimuma laulību likumiskošanu. Galvenais – viņi panāca, ka no sākuma Amerikas psihiatru asociācija, bet pēc tam arī Vispasaules veselības aizsardzības biedrība pēc daudzām debatēm un balsošanām ar minimālu balsu pārākumu izslēdza homoseksualismu no psihisko patoloģiju uzskaites un atzina par "normas variantu".

Agresīvais feminisms cīnās pret jebkura veida sieviešu diskrimināciju: par tiesībām dienēt armijā, veidot karjeru, profesionāli pārstāvēt vadošajos orgānos un cīlāt stieni. Tie propagandēti patstāvīgas sievietes tēls, kas dzemdē vienu bērnu ap četrdesmit gadu vecumu. Kustība "Child Free" nostiprina pilnvērtīgas dzīves modeli pavaišam bez bērniem.

Nu laulības vispār vairs nav obligātas, tas ir buržuāzisks būris brīviem ļaudim! Mēs dzīvojam – kurš ar ko grib un cik ilgi grib – tieši tas ir tikumiski. Šākas ģimenes sabrukums, pieaug ārpasaulības bērnu skaits: drīz Skandināvijā to būs vairāk nekā puse.

Vientuļās mātes ārpuslaulības kopdzīve ar savu bērnu tēvu ir ekonomiski izdevīgāka abiem – īpaši tad, ja viens vai abi ir bezdarbnieki. Tāda ir valsts

veidmē – un nevis vienkārsī, bet ar "pārsvāra" vienlīdzību – notika politiskā pakļaušana. Jo citādākajiem, mazākajiem, vājākajiem, nabadzīgākajiem

Lai saprastu notiekošo, ir nepieciešams apskatīt tuvākos avotus. Bet tie ir – hipiju (jeb "bitņiku") kultūrrevolūcija, ASV piecdesmitie gadi. Homoseksuāļu un narkomānu sajiņa ar asociāliem uzskatiem un radošu noslieci noformulēja kontrkultūras ētiku un estētiku.

pabalstu, nodokļu un atvieglojumu sistēma.

Faktiski: valsts materiāli veicina ģimenes sabrukumu.

...SEKAS

Nu un vispār – dzīve ir kļuvusi pārtikusāka un vieglāka, baudu ir vairāk, arī vērme padzīvot tikai sev. Divi bērni ģimenē kļūst par normu, bet bieži arī viens. Dzīvē strauji kritās! Eiropas tautas vairs neatražo sevi – cilvēku skaits samazinās.

IR SAKUSIES IZMIRŠANA. Bez kariem, epidēmijām un bada. Vienkārsī vairs nav vēlēšanās dzemdēt. (Pēdējo reizi tā bija Romas Impērijas beigu norieta posmā.) IZMIRŠANAS KULTŪRA.

Lūk, pie kā mēs esam nonākuši. Ar visām mūsu vienlīdzībām, brīvībām, vērtībām un principiem.

Un parālēli! Parālēli ar visiem šiem vienlīdzības

jiem, pakļautākajiem – pēc taisnīguma – bija tiesības uz brālisku palīdzību un stiprāko mīlestību, it īpaši no to pusēs, kuri iepriekš bija viņus pakļāvuši.

Tad nu vakardienas kolonizatori sāka raut matus sev no galvas un par visām varītēm censties darīt labu bijušajiem kolonizētajiem. Sāka tos pieņemt pie sevis, izmitināt, dot pilsonību un nodrošināt ar visu. Un tika aizliegts atminēt, ka pirms divsimt gadiem neizglītotie mežoni ēda cits citu un pārdeva baltajiem verdzību, ka darītu tāpat arī šobaltdien, ja ne nolādētie kolonizatori...

Kādi trīsdesmit gadi – un milje Afrikas iedzīvotāji un pārējie pakistānieši ar alžīriešiem ir pārvērtuši rajonus un veselas Eiropas pilsētas par izgāztuvēm un norāpties no tā visa, ko dod par brīvu, netaisni, terorizējot mulķības deļstīgušo "pamatnāciju".

Turpmāk vēl...

1941. gada 1. jūlijs Rīgā

BAIGĀ GADA BEIGU svinīgs atceres pasākums

Neatkarīgi no tā, vai pasākums būs atļauts vai ne, **tiēkamies 1. jūlijā plkst. 18.00 pie Okupācijas muzeja Strēlnieku laukumā**, lai kā parasti dotos nolikt ziedus

Brīvības pieminekļa pakājē.

Ciņai sveiks!

**Igors Šiškins
Pērkonkrustietis**

